

POSIEŚĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (2), sie (1).

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w posieść).

inf posieść się (1). ◇ imp 2 sg posiadź się (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. posiąść.

Usiąść, zająć miejsce (3) : Resedere, posyescz są BartBydg 233b; Leop Luc 14/10; Gdy będziesz wezwan ná gody/ nie śiadayze ná pierwszym miejscu [...]. Ale gdy będziesz wezwan/ fzedfzy/ śiadźże ná poślednim mieyfcu: że gdy przydzie ten ktory cię wezwał/ rzecze tobie: Przyiacielu/ pośiądz fię wyżlzey [Amice, ascende superius]. WuJNT Luc 14/10.

Formacje współrdzenne cf SIEDZIEĆ.

LWil